

ŽIVOT FARNOSTÍ

občasník

pro farnosti

Valašské Meziříčí a Lešná

Z OBSAHU

Čtení při bohoslužbách **4**

Farní evangelizační buňky **4-5**

Dětská skupina Rybičky **14-16**

Klášter Zašová **20**

Pozvánka na Fatimský den **21**

Pouť do Itálie **22**



***Chvalte Hospodina, všichni lidé, oslavujte ho všechny národy,
neboť mocně vládne nad námi jeho milosrdenství a Hospodinova věrnost trvá navěky.***

(Žalm 117)

Farní budova pro ZŠ Salvátor, 8. června 2023, foto o. Pavel

Duha ve čtvrtek 8. června na svátek Těla a Krve Páně (foto o. Pavel)



Náměstí ve Valašském Meziříčí



Pohled směrem na Brňov a Malou Lhotu z Podlesí

Když bude duha v mracích, pohlédnu na ni a vzpomenu si na věčnou smlouvu mezi Bohem a vším, co žije, každým tvorem, který je na zemi.

(Gn 9,16)

Čeho je srdce plné, tím život farností přetéká...

REKONSTRUKCE BUDOVY PRO ZŠ SALVÁTOR

Úžasné dílo vnitřní rekonstrukce této budovy se chýlí ke konci. Je to velký důvod k vděčnosti. Bez přehánění se dá mluvit o zázraku. Dá se spočítat, kolik to stálo peněz. Těžko spočítáme hodiny a hodiny času, které tomuto dílu věnovali někteří členové naší farnosti. Ať už jde o přípravu projektu, žádosti o dotaci, nejrůznějších jednání a porad i brigádnické hodiny. Největší dík patří samozřejmě Pánu Bohu, kterému vděčíme za toto dílo. Těžko bychom také spočítali modlitby těch, kteří vytrvale vyprošovali Boží pomoc a milosrdenství pro všechny, kteří se do tohoto díla zapojili.

Všechno nasvědčuje tomu, že bychom v pátek 1. září při mši svaté v 15 hodin poděkovali za toto dílo spolu s otcem arcibiskupem Janem Graubnerem, s administrátorem diecéze Josefem Nuzíkem a dalšími pozvanými hosty. Po mši svaté by v 16.30 následovalo požehnání školy a poté prohlídka budovy a malé pohoštění v jídelně včetně neformálního setkání s farníky. Podrobnější informace budou včas upřesněny.

Závěrem tohoto článku jsem chtěl moc a moc poprosit všechny farníky o modlitby po dobu stěhování školy a začátku školního roku. Česká nás velmi náročné období, ve kterém se nevyhne určitým napětím a těžkostem. Kéž nám Pán pomůže, abychom „táhli za jeden provaz“. Bylo by škoda, kdyby toto krásné dílo narušily neshody a nedostatek lásky. Troufám si říct, že právě v tomto období bude velmi potřebná láska, jednota, trpělivost a vytrvalost.

BOŽÍ TĚLO

Církev žije z eucharistie, která má být pramenem a vrcholem života církve. Z tohoto důvodu by mohla být slavnost Těla a Krve Páně jakýmsi vrcholem všech slavností po Velikonocích. Letos jsem zvláště vděčný za to, jak slavnost Božího Těla proběhla. Osobně jsem rád, že slavnost překládáme na neděli a že tradiční procesí, včetně požehnání, se odehrává na náměstí. Letos byla tato slavnost dvojnásobně nová. Jednak byla poprvé na obnoveném náměstí a poprvé procesí nedoprovázela dechová hudba, ale nádherný zpěv scholy a sboru Cantio. Když mi pan kapelník Románek oznámil, že letos bude velmi těžké dát dohromady dechovku (muzikanti stárnou a ubývá jich), rozhodl jsem se pro novou formu hudebního doprovodu. Tímto moc děkuji panu Bolckovi, který nám úžasně nazvučil náměstí, a také Petrovi Zavičákovi a všem, kteří zpívali. Bylo to fantastické. Při některých písních jsem se neubráníl dojetí. Účast byla pěkná, počasí nám, jako obvykle, přálo. Za mě krásná slavnost.

Už několik roků v sobě nosím myšlenku, aby slavnost Božího Těla proběhla následujícím způsobem. Místo dvou mší v kostele (8.00 a 9.30) by proběhla jedna mše svatá v 9 hodin na náměstí. Po mši svaté by bylo svátostné požehnání a modlitba za město a následně procesí s Nejsvětější svátostí do farního kostela, kde bychom zazpívali chvalozpěv Te Deum. Pak by mohlo následovat pohoštění a Farní den. Bylo by dobré, aby si všichni farníci už teď poznačili ve svých kalendářích datum neděle 2. června. Samozřejmě, že by to byla náročná akce s důkladnou přípravou programu. Pokud se vše podaří, budeme si moci říct v naší farnosti: Farnost žije z Eucharistie, která je pramenem a vrcholem našeho života.

RYBIČKY – PODĚKOVÁNÍ A ZMĚNA

Dalším dílem, za které je třeba moc a moc děkovat, je naše farní školka – Dětská skupina Rybičky. Od začátku je toto Boží dílo pro nás velkým požehnáním. Děkuji Elišce Štefkové a všem učitelkám (tetám), které se v dětské skupině vystřídal. Mnohokrát jsem byl svědkem úžasného programu, které s nadšením prožívaly všechny děti. Když Rybičky začínaly, byl jsem ujišťován, že s tím farnost nebude mít žádné starosti a výdaje. Původním zřizovatelem mělo být Centrum pro rodinu, které pracuje v rámci našeho děkanátu. To však z určitých důvodů nebylo možné. Zřizovatelem nemohla být ani Základní škola Salvátor. Jediný, kdo zůstal ve hře, byla Římskokatolická farnost Valašské Meziříčí. Nastalo poměrně obtížné období, ve kterém se opravovaly prostory v budově stavebního učiliště. Tehdy jsme vše dělali s rizikem, že investujeme nemalé prostředky do cizí budovy. Jsem však přesvědčen, že to byla jedna z příčin, proč jsme vyvinuli úsilí, abychom tuto budovu zakoupili pro ZŠ Salvátor. Nakonec se vše zdařilo. Budova patří farnosti. Z mnoha důvodů by bylo velmi výhodné, kdyby se zřizovatelem Dětské skupiny stal nově založený spolek, který by působil jako nezisková organizace. Na ministerstvu (MPSV) začne poslední fáze, ve které mohou právě neziskovky zakládat dětské skupiny a na provoz a nájem dostanou potřebné finanční prostředky. Z nájmu by pak farnost mohla opravovat tyto místnosti, včetně velmi potřebné výměny oken. Věřím, že tento proces úspěšně proběhne, a moc fandím a děkuji všem, kteří zmíněný spolek zakládají a dílo jakýmkoliv způsobem podpoří. I tady je třeba mnoha pokorných modliteb. Věřím, že se mnozí farníci zapojí jak do nového spolku, tak do modlitební podpory.

KNIHKUPECTVÍ HOSANA

Aby toho děkování nebylo málo, chci opět na stránkách Života farností vyjádřit vděčnost za to, že v naší farnosti je katolické knihkupectví Hosana. Takových farností mnoho není. Dokáží si představit, že k udržení takového obchodu není příliš šťastná doba. O to víc bych chtěl panu Maňasovi poděkovat, že přes mnohá rizika u nás stále toto knihkupectví existuje. Zároveň chci povzbudit naše farníky a čtenáře, aby v závěru školního roku podpořili toto knihkupectví zakoupením alespoň jedné věci. Může to být knížka, růženec, nějaký obrázek nebo soška. V knihkupectví Hosana je mnoho dalších zajímavých věcí. A protože v našich rodinách máme velmi šikovné děti, chtěl bych také rodičům a prarodičům připomenout akci Kluka z plakátu: Za dobré vysvědčení knihu. Předem děkuji všem, kdo do knihkupectví zavítají a zakoupí alespoň symbolický předmět. Pokud do obchodu nepůjdete, chci vás poprosit, abyste si zakoupili alespoň některý z titulů, který nabízím tu a tam u sochy sv. Terezičky v našem farním kostele za zlevněnou cenu.

HUDBA V KOSTELE

Velmi jsem uvítal dotazník, který vytvořil Petr Zavičák. Znovu bych chtěl všechny farníky vyzvat, aby tento dotazník vyplnili, buď online přes webové stránky naší farnosti, anebo na papíře, který je k dispozici v kostele u kancionálů. Osobně jsem moc zvědavý, kolik farníků se zapojí a jaké budou odpovědi. Také děkuji schole za články, svědectví a plakátky, které se objevily v minulém čísle Života farností i na nástěnce. Schola je pro farnost velkým darem. Z mnoha důvodů není lehké toto hudební těleso zachovat při životě. Poohlédněte se kolem a povzbudte svoje děti i vnoučata, případně neteře a synovce, aby do scholy chodili. Účast dětí a mládeže ve schole se neobejde bez vaší pomoci, podpory a dopravy na nejrůznější zkoušky.

Tímto moc všem rodičům a příznivcům scholy děkuji. S velkým zájmem a nadějí sděluji také snahu Petra Zavičáka o vytvoření farního sboru a komorního orchestru. Moc fandím jemu i všem, kteří se do toho, třeba i po letech, dají. Naše farnost a farníci si zaslouží, aby Vánoce, Velikonoce a další slavnosti měly ještě krásnější atmosféru díky hudbě a zpěvu.

o. Pavel

Pouť děkanátu za obnovu rodin a nová duchovní povolání

V minulosti jsme často jezdili na tuto pouť na Velehrad nebo do olomoucké katedrály. Několikrát jsme byli také v nedaleké Zašové, která je nejbližším Mariánským poutním místem. Také v tomto roce se 2. září v odpoledních hodinách vypravíme do Zašové. Letošní pouť bude mít trochu jinou strukturu. V 16 hodin začne modlitba růžence a krátká adorace. V 17 hodin proběhne v kostele neformální beseda s administrátorem naší arcidiecéze biskupem Josefem Nuzíkem. V 18 hodin bude mše svatá.

K tomuto setkání natočil otec biskup Josef video, jehož odkaz lze najít na webu naší farnosti nebo přímo na adrese:

<https://farnost-valmez.cz/pozvani-biskupa>

Podněty a dotazy k diskuzi s o. biskupem v rámci poutě můžete dopředu pokládat těmito způsoby:

1. E-mail: ptejsebiskupa@ado.cz

2. Formulář na dotazy na webu farnosti nebo přímo na adrese: <https://farnost-valmez.cz/ptej-se-biskupa>

3. Do košíčku v kostele

V dotazech je potřeba uvést děkanát, na jehož setkání má otázka zaznít. Dotazy bude možné položit také osobně přímo na setkání.

o. Pavel

Živá účast na bohoslužbách

V minulém čísle Života farností vyšel článek našeho jáhna Petra Vrány s názvem „Lidé, čtěte!“. Jsem rád, že se taková výzva ke čtení lekcí při bohoslužbách objevila, a doufal jsem, že se aktivní přístup lidu Božího u nás v této věci záhy projeví.

Možná se z širšího pohledu mýlím, ale prozatím je moje osobní zkušenost (zvláště co se týká služby lektora na ranní a večerní mši svaté v neděli) trochu jiná. Když jsem oslovil řadu lidí – především žen, které tvoří v kostele nepřehlédnutelnou většinu, dostalo se mi odpovědi na otázku, zda by také oni (ona/on) mohli někdy číst, nejrůznějších odpovědí. Od opatrného a nejistého příslibu přes zřetelné váhání až po důrazné zamítnutí. A důvody? Hlavně ostych, údajně chybějící „schopnosti“, naprostý nezvyk a nepochopení, proč by „se to mělo“, nutnost překonat „bariéru vstupu do sakristie“ a také těch 10-15 minut, o které je potřeba přijít dříve a lekci si předem přečíst. Jako nejzávažnější mi připadá chybějící pochopení smyslu/význa-

mu osobního aktivního zapojení do liturgie a motivace k této službě. (Jak rád bych se ujistil, že jde jen o výjimky!) Bohužel je smutnou pravdou, že jistou část Božího lidu, který zavítá v neděli do kostela, tvoří „návštěvníci“, kteří za ta dlouhá léta tak nějak přivykli roli diváka, a nikoli skuteční účastníci bohoslužby – kteří si (aspoň občas) uvědomují, že po setkání s nimi touží sám živý BŮH: Boží Syn spolu se svým Otcem a Božím Duchem – a podle toho jednají.

Přece už jen toto vědomí, tato jistota otevřené náruče Boha, který se vydává hledat každou lidskou bytost a nabízí svou lásku až do krajnosti, nemůže ponechat člověka jen tak lhostejně a pasivně nezúčastněného!

Jak tedy podpořit aktivitu Božího lidu při bohoslužbách? Tak především by se mohl připomínat hluboký a nesmírně bohatý smysl a význam slavení mše svaté přímo při promluvách, dále při pravidelných formacích mladých lidí během přípravy ke svátostem, zejména ke křtu a biřmování, ale i v rámci přípravy před uzavřením svátostného manželství. A tím nejúčinnějším způsobem zřejmě zůstane osobní oslovení jednotlivců. Ona totiž ta aktivní účast zahrnuje kromě čtení lekcí, společného zpěvu a modliteb, předání pozdravu pokoje při bohoslužbě ještě i jiné symbolické projevy, např. přinášení obětních darů. Tím se otevírá další možnost, jak se zapojit: především pro ty, kteří při zaplacení intence (úmyslu, na který se mše sv. obětuje) věnují jistý finanční dar, by mělo být přirozené a správné, aby pak na této konkrétní bohoslužbě přinášeli také dary chleba a vína, z nichž pak svátostnou proměnou obdrží dar nejvzácnější – Tělo a Krev Božího Syna.

Václav Dřímál

Farní evangelizační buňky – aneb trocha historie nikoho nezabije

Farní evangelizační buňky (FEB) vznikly v naší farnosti před více než 5 lety jako plod semináře Život v Duchu dle Sieverse. Původní buňka se již dvakrát rozmnožila. (Jak počet členů v buňce postupně narůstá, většinou na 12 členů, tak dochází k rozmnožení buňky – vybere se další vedoucí a dělením vzniká nová buňka. Buňky tak stále mohou růst a přijímat nově přichozí.) Takže nyní máme ve farnosti buňky 3. V blízké době se chystá další buňka na rozmnožení, takže po letních prázdninách budou ve farnosti již buňky 4.

A co na takové buňce vlastně děláme? A jak často se scházíme? Setkáváme se pravidelně jednou týdně v domácnostech našich členů. Naše setkání má trvat přibližně hodinu a půl a má jasně daný program. Na začátku probíhá modlitba chval, poté sdílíme svoje zkušenosti s vírou, sdílíme se nad katechezí nebo nad Písmem, přimlouváme se za sebe a také se modlíme za potřeby druhých.

Buňky jsou napojené na kněze (od toho – farní) a jsou zaměřené na evangelizaci (proto evangelizační).

Kněz, na kterého je buňka napojena, je v ideálním případě jejím farářem. Často to tak ale není, a tak naše buňky, stejně jako mnohé další na Valašsku, jsou napojeny na zlínského děkana o. Kamila Obrá.

Členové FEB se při evangelizaci inspiroují životem prvních křesťanů, kteří šířili Kristovo evangelium ve svém okolí s radostí a nad-

šením. Samozřejmě, že nikdo k tomu není nucen, ale pokud zažíváme radost ve vztahu k Bohu, tak je velmi přirozené se o tuto radost a naději podělit s těmi, kdo jsou nám nejbližší, což je naše rodina, přátelé, sousedi nebo kolegové.

Naše buňky jsou ve farnosti, ale nejsou tu jen pro to, aby se scházely, jejich členové se různým způsobem zapojují ve farnosti. Jedna z buněk má na starosti fungování farní kavárny, někteří členové buněk pomáhají s úklidem kostela, zpěvem v chrámovém sboru, jiní slouží přímluvnou modlitbou, jsou zapojeni do vedení chval, pomáhají při pohoštění na různých akcích. Mnozí členové stále ještě svou službu, do které je Bůh zve, hledají.

A proč do buňky vlastně chodíme? Zde jsou odpovědi některých z našich členů:

- Do buňky chodím 5 let se svým manželem. Společné sdílení duchovního života prohlubuje jednotu v manželství. Buňka nám dává prostor sdílet navzájem, kde jsme v životě zahlédli Boží stopu, kde Bůh jedná, co pro mě udělal konkrétního, pomáhá prohlubovat osobní vztah s Bohem i s lidmi. Společná modlitba chval mi dává zakoušet Boží přítomnost v našem společenství i osobně v mém srdci.

Iva

- Na setkání naší buňky se těším, protože společná modlitba a chvála mi pomáhají zažívat Boží blízkost. Sdílení bratří a sester v Kristu o tom, jak Bůh působí v jejich běžném životě, je také velkým povzbuzením a často inspirací jak obohatit můj vztah s Bohem.

Roman

- Buňka je pro mě místem, kde se mohu společně s ostatními sdílet o tom, co Bůh vykonal a koná v našich životech. Vždy mám radost – a je to hodně povzbuzující – že Pán proměňuje životy lidí, kteří nevidí východisko. A tohle je jedna z věcí, která mě ve víře posouvá dál. Buňka je pro mne také místem, kde se učíme pouštět Boha do svého života, učíme se osobní a společné modlitbě, učíme se naslouchat Bohu a mít odvahu jít do věcí, které se nám dříve zdály těžké a o kterých jsme si mysleli, že na ně nemáme.

Přeju všem, kteří společenství nemají nebo ho hledají, aby měli odvahu udělat krok a najít si takové společenství, kde jim bude dobře a které je bude posouvat blíž k Bohu.

Jarka

- Do farní evangelizační buňky chodím od jejich vzniku už šestým rokem. Každý týden přemýšlím, jakou odpověď budu sdílet ve společenství bratří a sester na otázky: „Co Bůh udělal pro mě?“ a „Co jsem já udělala pro Boha?“ Poslouchám své bratry a sestry a nestačím se divit, jak nás každého tam, kde jsme, Bůh svým jedinečným způsobem miluje. Miluje nás tak, abychom jeho lásce každý porozuměli. Mám potom o čem přemýšlet. Jak nejlépe odpovědět na tuto Jeho Lásku? Asi tou nejlepší službou tam, kde právě jsem.

Ludmila

- Hledal jsem, jak být blíže k Bohu, a zjistil jsem, že pravidelné setkávání ve společenství je další možností po návštěvě kostela. Člověk zde zažije, jak víru žijí jiní lidé, a může s nimi sdílet své zkušenosti a zážitky. Jeho víra zde může dále růst. Ty zkušenosti

a postřehy s vírou, které by se třeba doma zdráhal říci, z důvodu nedostatečného pochopení nebo vůbec vyslechnutí druhou stranou, zde na buňce může sdílet nebo se může zeptat na názor a radu druhých, aniž by byl odmítnut. Setkávání se v buňce je pro mne určitě duchovním obohacením. Jen vytrvat :o)).

Radek

Pokud byste se o buňkách chtěli dozvědět něco víc, tak se můžete obrátit na jednoho z vedoucích našich buněk.

Buňka Valmez – Bětka a Pavel Juránkovi

Buňka Štěpánov – Hanka Kuipers a Alena Beránková

Buňka Podlesí – Vlad'ka Slowioczková a Iva Hrubá

Vlad'ka Slowioczková

Slovo života na červen 2023



„Žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.“ (2 Kor 13,11) ¹

Apoštol Pavel s láskou sledoval rozvoj křesťanského společenství v Korintě, které navštívil a podporoval v těžkých časech.

V určitém okamžiku se však tímto dopisem musí bránit proti obviněním ze strany jiných kazatelů, pro které byl Pavlův styl problematický – nedostával za svou misijní činnost zaplacení, nemluvil podle řečnických pravidel, nepředkládal doporučující dopisy na podporu své autority, hlásal, že pochopil a žije svou vlastní slabost ve světle Ježíšova příkladu.

Přesto v závěru svého listu Pavel předává Korintánům výzvu plnou důvěry a naděje:

„Žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.“

Prvním rysem, který bije do očí, je to, že jeho výzvy jsou adresovány společenství jako celku, jako místu, kde lze zakoušet Boží přítomnost. Všechny lidské slabosti, které znesnadňují vzájemné porozumění, čestnou a upřímnou komunikaci a svornost, v níž jsou respektovány rozdílné zkušenosti a názory, mohou být uzdraveny přítomností Boha pokoje.

Pavel navrhuje několik konkrétních způsobů chování, které odpovídají požadavkům evangelia: usilovat o uskutečnění Božího plánu s každým z nás a se všemi jako s bratry a sestrami, vracet do oběhu stejnou utěšující Boží lásku, jakou jsme přijali, starat se jeden o druhého, sdílet své nejhlubší touhy, přijímat se navzájem, nabízet a přijímat milosrdenství a odpuštění, pěstovat důvěru a naslouchání.

Jsou to rozhodnutí ponechaná naší svobodě, která někdy vyžadují odvahu být „znamením protikladu“ vůči současné mentalitě.

Z tohoto důvodu apoštol také doporučuje navzájem se v tomto závazku povzbuzovat. Záleží mu na tom, abychom si uchovali nedocenitelnou hodnotu jednoty a pokoje v lásce a v pravdě

a s radostí o ní svědčili. Vše a vždy spočívá na skále Boží bezpodmínečné lásky ke svému lidu.

„Žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.“

Abychom mohli žít toto Slovo života, dívejme se stejně jako Pavel na příklad a city Ježíše, který nám přišel přinést pokoj jemu vlastní.² Ten totiž „(...) není jen absencí války, hádek, rozdělení, traumat. (...) je to plnost života a radosti, je to celistvá spása osoby, je to svoboda, je to bratrství v lásce mezi všemi národy. (...) A co udělal Ježíš, aby nám dal ‚svůj‘ pokoj? Osobně za něj zaplatil. (...) Postavil se doprostřed sporů, vzal na sebe nenávisť a rozdělení, zbořil zdi, které oddělovaly národy.“³ (...)

Budování pokoje i od nás vyžaduje silnou lásku, která dokáže milovat i ty, kdo ji neopětují, dokáže odpouštět, překonávat kategorii ‚nepřítel‘, milovat vlast druhých jako svou vlastní. (...) Vyžaduje od nás také nové srdce a oči, abychom milovali a viděli v každém člověku kandidáta univerzálního bratrství. (...) Zlo se rodí z lidského srdce,“ napsal Iginio Giordani, „a aby se odstranilo nebezpečí války, je třeba odstranit ducha agrese, vykořisťování a sobectví, z něhož válka pochází – je třeba znovu vybudovat svědomí.“^{4,5}

Bonita Park je čtvrtí Hartswateru, zemědělského městečka v Jihoafrické republice. Stejně jako ve zbytku země zde přetrvávají následky zděděné po režimu apartheidu, zejména v oblasti vzdělávání: vzdělanost mladých lidí patřících k černošským a mestickým skupinám je mnohem nižší než u ostatních etnických skupin, což s sebou nese riziko sociálního vyloučení.

Projekt „The Bridge“ (tzn. Most, pozn. překl.) byl vytvořen s cílem zprostředkovat propojení mezi různými etnickými skupinami ve čtvrti, překonat vzdálenosti a kulturní rozdíly, a to vytvořením programu volnočasových aktivit a malého společného prostoru – místa setkávání různých kultur pro děti a mládež. Společenství projevilo velkou ochotu spolupracovat: Carlo nabídl svůj starý nákladák, aby přivezl dřevo, z něhož byly vyrobeny lavice, a ředitel nejbližší základní školy daroval police, sešity a knihy, zatímco holandská reformovaná církev věnovala padesát židlí. Všichni přispěli svým dílem k tomu, aby tento most mezi kulturami a etnickými skupinami byl den ode dne pevnější.⁶

Patrizia Mazzola a tým Slova života

¹ Podle českého ekumenického překladu.

² Srov. Jan 14,27.

³ Srov. Ef 2,14-18.

⁴ L'inutilità della guerra, Řím 2003, 2. vydání, str. 111.

⁵ Ch. Lubichová, Slovo života na leden 2004 (Nové město 1/2004, str. 15); také v *Parole di Vita*, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma 2017), str. 709-710.

⁶ Srov.: <https://www.unitedworldproject.org/workshop/sudafrica-un-ponte-tra-culture>; Sekce Rodina, březen 2019, str. 10-13.

Slovo života na červenec a srpen

Slovo života na prázdninové měsíce červenec a srpen, kdy náš časopis nevychází, bude možné najít na webové adrese <https://www.focolare.cz/slovo-zivota>

ZŠ Salvátor

Tak jsme zase na konci...

Deset měsíců tohoto školního roku je za námi, a tak, jak se nám v září zdálo, že do prázdnin je strašně dlouhá doba, dnes se zdá, jako by to všechno bylo teprve nedávno. Je to určitě i tím, že celý rok byl nabitý množstvím práce a nejrůznějších aktivit – ať už spojených s výukou, tak hlavně s celou rekonstrukcí nové školní budovy. To, oč jsme dlouhá léta usilovali, se pomalu stává skutečností, takže když se nyní rozhlížím po třídách v půdní vestavbě na ZŠ Vyhlička, vyvolává to ve mně rozporuplné pocity. Na jedné straně jsem rád, že se škola přestěhuje do větších a nově zrekonstruovaných prostor, na druhé cítím trochu nostalgii, protože těch 28 let, které jsme v současných prostorách pobývali, je z pohledu lidského života poměrně dlouhá doba a z pohledu školáka je to trojí kompletní obměna všech žáků. Nyní jsou před námi prázdniny, a zatímco se žáci a rodiny rozjedou za dobrodružstvími, my, kteří jsme celou rekonstrukci koordinovali, budeme postupně připravovat a dokončovat poslední a nezbytné práce tak, abychom co nejdříve zahájili stěhování školy. Přípravné práce na stěhování už začaly, zaměstnanci školy postupně vyklízejí regály s některými pomůckami a ukládají je do krabic, aby byly připravené na dobu, kdy je budeme moci převézt do nové budovy. Současným docela podstatným problémem je najít místo, kde krabice s pomůckami nebudou zavazet provozu školy. Ale protože je takových míst nyní málo, musel jsem aspoň na poslední dva červnové dny vyhlásit ředitelské volno, abychom k jejich skladování mohli začít využívat i současné třídy. Další věc, která celé stěhování poměrně značně komplikuje, je čas dodání vybavení do nových prostor. Vzhledem k velmi pozdnímu rozhodnutí o poskytnutí dotace, o kterou jsme v rámci IROP žádali, se mohla veřejná soutěž na dodavatele vybavení vyhlásit až v půlce června. Když vše dobře půjde, bude soutěž trvat do půlky července, pak z ní vzejde vítězná firma, která bude vše dodávat. Ta ovšem na jeho výrobu bude mít jen velmi málo času – cca měsíc, abychom mohli přestěhované pomůcky vybalit a nachystat třídy k zahájení výuky. Je proto docela možné, že pokud se veřejná soutěž prodlouží vlivem dotazů firem nebo odvolání neúspěšných kandidátů, budeme se muset přestěhovat se starým nábytkem, který se bude postupně vyměňovat tak, jak bude nový nábytek vítězná dodavatelská firma dodávat. Protože během celé rekonstrukce vnímáme velkou Boží přízeň, pomoc a požehnání, pevně věřím, že tomu bude i nadále a že toto Boží dílo úspěšně zakončíme.

Všem zaměstnancům i žákům patří moje velké poděkování, že jste tímto školním rokem prošli se ctí, že jste se nezalekli žádných úkolů a překážek a vytrvali v poctivé práci i tehdy, když nešlo všechno zrovna podle vašich představ.

Velké díky patří i všem rodičům, brigádníkům a příznivcům školy, kteří neúnavně a obětavě připravovali prostory pro přestěhování školy. Moc děkuji také všem farníkům za jejich štědrost při všech sbírkách na rekonstrukci školy a také všem za neúnavné modlitby, kterými nás doprovázíte. Velmi si toho vážím a pevně věřím, že naše církevní škola bude i nadále přínosem a požehnáním nejen pro žáky, kteří do ní chodí a chodit budou, ale také pro celou naši farnost.

Přeji všem nádherné prázdniny, mnoho nevšedních zážitků, pevné zdraví, Boží ochranu a dostatek odpočinku pro načerpání nových sil, kterých bude jistě v novém školním roce a v nových prostorách tolik potřeba. Ať vám Pán žehná.

Hynek Mikušek, ředitel školy

AKCE A ZAJÍMAVOSTI ZE ŠKOLY ZA UPLYNULÝ MĚSÍC

Matiční den v Zašové

V neděli 14. května vystoupily děti z Pěvecko-dramatického kroužku naší školy pod vedením paní učitelky Petry Mikešové v programu Matičního dne v Zašové. U příležitosti Dne matek pořádala tamější Matice sváteční odpoledne pro všechny maminky (a babičky) a jedním dárkem bylo taky vystoupení zašovského chrámového sboru a právě besídka našich žáků. Děti se naučily zpaměti mnoho textů říkanek a písní a jejich vystoupení mile pohladilo všechny přítomné. (Taky vystoupení chrámového sboru, které následovalo, bylo překrásné a úroveň profesionální!) Prostory kláštera, kde se vystoupení odehrála, čeká rekonstrukce, ale akustika tam byla skvělá. Ještě poznámka na závěr: Matice zašovská se rozhodla výtežek z dobrovolného vstupného na koncert věnovat na rekonstrukci nových prostor ZŠ Salvátor! Moc si toho vážíme a děkujeme.

Magda Krupová



Prodaná nevěsta v Divadle loutek

Návštěva divadla vždycky patří mezi výjimečné události. Naši žáci 7. a 9. ročníku měli možnost navštívit divadelní představení v ostravském Divadle loutek. V divadle, kde jsme zhlédli představení Prodaná nevěsta, se střídali herci s loutkami, písničky a vtipné scénky provázené různými vizuálními efekty. Představení bylo zábavné, všichni si ho náramně užili. Volný čas před odjezdem domů jsme využili k prohlídce města Ostrava.

Kludie Pružincová, Martin Holíš, Marie Čtvrtníčková

Turistický kroužek

Naše další turistická výprava směřovala do Hustopeč na Štěrkáče. Sešli jsme se v pátek 12. května odpoledne a jeli jsme vlakem do Hustopeč nad Bečvou. Odtud jsme se vydali pěšky ke Štěrkáčům. Na louce si děvčata nasbírala květiny a vyzkoušela si uvít věneček ze sedmikrásek a pampelišek. Cestou kolem rybníků děti poznávaly stromy a květiny, místní rybáři jim předvedli rybářské pruty a nahazování návnady pro ryby. Uprostřed stromů jsme měli možnost se zaposlouchat do nádherného koncertu žab. Po zastávce v Miloticích se děti vydaly za jemného májového deště na zpáteční cestu. Odpočinuly si v místní zahradní restauraci, kde si snědly svačinu z domova. Poté už jely zpět vlakem do Valašského Meziříčí.

Kludie Pružincová, Kateřina Janýšková

Slavnost Nanebevstoupení Páně

Ve čtvrtek 18. května jsme společně s farností prožili mši svatou ve farním kostele. Tato slavnost předchází Slavnosti Seslání Ducha Svatého. Otec Pavel nás v kázání vyzval „ke spolupráci“ s Duchem svatým, protože bez něj nemůžeme nic, snadno propadáme lenosti, zoufalství, nezájmu o cokoli, nechuti se modlit.

Máme se k Němu obracet a alespoň jednou denně říct: „Přiď Duchu Svatý“. Můžeme si tu prosbu napsat na lístek, položit jej na stůl, ať na to nezapomeneme. Všichni jsme to taky společně hned řekli a prosili o ovoce Ducha Svatého. (Galatským 5,22: „Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.“) Chtěla bych pochválit druháčky, kteří pěkně přečetli přímlyvy.

Magda Krupová

V. třída v knihovně nebo na pitevně?

Snad poprvé v životě se naši páťáci zúčastnili pitvy, a to hned pitvy knihy. Než si mohli rozpitvat svěřenou knihu, vyslechli přednášku paní knihovnice o příčinách úmrtí knih. Kromě utopení knížky ve vodě, rozbití pod těžkým nábytkem, umatlání jídlem či počmárání a potrhání od mladších sourozenců, můžou knihy umírat také na depresi, když je nikdo nechce dlouhou dobu číst. Při pitvání se děti naučily jednotlivé části knížky pojmenovat a pochopit jejich význam. Tato knihovnická lekce byla veselá a hodně poučná.

Hana Havranová

Prezentace ročníkových prací páťáků

Ve čtvrtek 18. 5. předvedli rodičům své ročníkové práce žáci 5. ročníku. Završili tak celé období 1. stupně ZŠ a po prázdninách mohou tedy směle přestoupit na 2. stupeň. 😊 Témata, která si již na začátku roku žáci zvolili, byla pestrá, a tak si přítomní vyslechli mnoho zajímavých informací např. o počítačích, fotbalu, karate, rozličných zvířatech (rybka, morče, pes...) nebo státech či hudebních nástrojích. Všichni páťáci byli dobře připraveni a všichni odvedli výkony, za které si zaslouží velkou pochvalu. Děkuji třídní učitelce Haně Havranové za vedení žáků při tvorbě prací i za přípravu finální prezentace.

Magda Krupová



I. třída na besedě s paní spisovatelkou

V úterý 23. 5. navštívili prvňáčci opět knihovnu, aby si tentokrát povídali o knížce Kouzelná baterka. Nad tím, co všechno by mohla taková kouzelná baterka dokázat, se zamýšleli přímo s autorkou knihy: paní Olgou Černou. Bylo to velice milé překvapení, protože paní spisovatelka je až z Tábora a právě dnes byla tady na Moravě kvůli jiné akci. Děti se od ní dozvěděly, že baterka z její knihy uměla oživovat všechno, nač s ní kluk Franta posvítil. Nakonec si samy vytvořily z barevných papírů pejska Petalíka, vyfotografovaly se s paní spisovatelkou a samozřejmě mnozí čtenáři si odnesli nové vypůjčené knížky ke čtení...

Petra Mikešová



Umístění našich absolventů na střední školy

O tom, že naši deváťáci si skvěle vedli u přijímacích zkoušek a dostali se minimálně na jednu ze zvolených středních škol, jsem již psala. Jak dopadla jejich definitivní rozhodnutí a kam kolik žáků nastoupí od září?

Přijatých	Škola	Místo
7	Gymnázium F. Palackého	Val. Meziříčí
2	SOŠ Josefa Sousedíka	Vsetín
2	SŠ Kostka	Vsetín
1	VOŠ pedagogická a sociální a SPgŠ	Kroměříž
1	SPgŠ a SZŠ sv. Anežky	Odry
1	Hotelová škola	Frenštát p.R.
2	Masarykovo gymnázium a SZdrŠ	Vsetín
1	AHOL – SŠ gastronomie, turismu a lázeňství	Ostrava

Jaloveček – vlastivědně-dějepisná část – úspěch týmu deváťáků

Ve čtvrtek 18. května se na Zámku ve Vsetíně konala vlastivědná část soutěže Jaloveček. Soutěžní úkoly byly tentokrát zaměřeny na historii našeho regionu. Školu reprezentovaly dva týmy, a to osmáci ve složení Radim Pospíšil, Petr Sedlář, Kryštof Pupík a v týmu deváťáků jeli poměřit vědomosti Dominik Bernkopf, Tobiáš Zgabaj, Jindřich Gajdoš, Prokop Tománek a Prokop Koryčanský. Soutěž zahájila motivační přednáška o Valašsku, která si kladla za cíl uvést soutěžící do tématu, a jejím bedlivým poslechem bylo možné vyvodit řadu správných soutěžních odpovědí. Pak už jednotlivé týmy plnily badatelské a soutěžní úkoly. K dispozici jim byly veškeré prostory zámku, kde v různých expozicích žáci nacházeli odpovědi na otázky. Mohli taky vystoupat

do věže a odtud si prohlédnout celé město Vsetín. Na závěr se uskutečnila řemeslná dílna, kde si děti prověřily svou manuální zručnost a vyzkoušely si techniku plstění za mokra. Vytvořily si výrobek z ovčí vlny a mýdla. Velkým úspěchem bylo, že náš tým deváťáků s názvem Pablo **obsadil 3. místo z deseti soutěžících týmů.** (Umístění našeho druhého týmu nevyhlášovali.) Největším úspěchem a přínosem ale bylo, že si žáci osvojili řadu nových poznatků právě prostřednictvím samotné účasti v soutěži.

Jiří Krupa



Dětské slyšení

Ve středu 24. 5. navštívili vybraní žáci z devátého ročníku Středisko volného času Domeček ve Valašském Meziříčí, kde se setkali se zástupci vedení města. Slyšení přišly podpořit také děti z jiných škol města. Žáci měli možnost diskutovat o problémech, které je tíží nebo co se jim naopak líbí. Mluvílo se hodně o kvalitě života ve městě, o chybějících sportovištích, bezpečnosti v ulicích města, o městské hromadné dopravě atd. Žáci byli rovněž obeznámeni s novými stavebními projekty a územním plánováním. Otázky směřující na vedení města byly zajímavé, na všechny se našla odpověď. Průběh setkání natáčela regionální televize, která umožnila dětem vyjádřit svůj názor do kamery. (Měli jsme tak možnost zhlédnout záznam v televizi.)

Marie Čtvrtníčková

Průkaz cyklisty

Každoročně navštěvují žáci 4. ročníku dopravní hřiště, kde se učí dopravním předpisům a trénují jízdu na kole podle značek a pravidel. Ve čtvrtek 25. 5. skládali naši čtvrtáci zkoušky k získání průkazu cyklisty. A byli velmi úspěšní! Všichni (dokonce i ukrajinští spolužáci) získali průkaz hned na první pokus! Tak hodně štěstí na vašich cyklistických výletech!

Veronika Masopustová

Návštěva Domu se zvláštním režimem a Citadely

V úterý 30. 5. navštívily děti z Pěvecko-dramatického kroužku dvě střediska Diakonie ČCE. Zarecitovaly a zazpívaly tam klientům pásmo básniček a písniček, které měly nacvičené pro maminky na Den matek. Bylo to milé mezigenerační setkání, které na jedné straně přineslo alespoň malé zpestření všedních dní a na straně druhé dobrý pocit, že jsme mohli udělat drobný skutek lásky.

(Informace o této aktivitě zveřejnil taky Zpravodaj Diakonie.)

Petra Mikešová

Jaro se do léta promění

„A my jsme už v ekocentru byliiii...“ „Mě na to přihlásila mamka, ach jo.“ I s takovými větami jsme se před touto akcí setkali. Ale nenechali jsme se jimi odradit a za krásného počasí jsme se do Valašského ekocentra se školním klubem vydali. A světe div se, nuda se nekonala. Děti se znovu přesvědčily, jak hřeje sluníčko, mohly si zase jednou zažít, že žádný učený z nebe nespadl a že věci chtějí trénink (ono takové pískání jako sova není jen tak). Dalekohledem pozorovaly nejen daleké výhledy, ale zkoušely ho také jako mikroskop. Jenže to pořád ještě nic nebylo, i když to bylo super. To ještě netušily, že je čeká zkouška přírodního a umělého koryta řek. Ano, opravdu v praxi. I se stavěním přehrad a překážek. I s přemýšlením o tom, která z těchto možností je lepší. U dětí jsem pozorovala nadšení a radost z objevování. (Velký dík patří paní lektorce Darině Husákové, která nám nevědní zážitek zprostředkovala.)

Anna Hříbková

Mimořádný úspěch naší žákyně

Ve středu 31. května byly v Uherském Hradišti vyhlášeny výsledky krajského kola literárně-výtvarné soutěže **O poklad strýcy Juráše**. Soutěž nás provází od začátku školního roku, kdy jsou určena témata a kdy děti začínají tvořit. Práce postupně procházejí kolem městským a okresním a nakonec přichází finále pro náš kraj. Úspěchu, který se jen tak neopakuje, dosáhla žákyně **IV. třídy Veronika Pospíšilová, když byla oceněna metou nejvyšší: ziskem 1. místa ve své kategorii za komiks**. Gratuluji Verunce za všechny své kolegy k tomuto úspěchu a děkuji za reprezentaci školy.

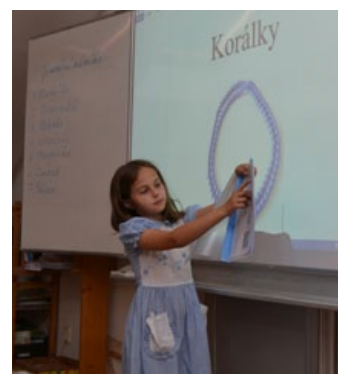
Magda Krupová



Prezentace ročníkových prací – III. třída

Poslední květnový den zakončili prezentacemi své ročníkové projekty žáci 3. ročníku. Dopoledne ukázali při generálce družákům, co je za rok čeká, odpoledne se těšili, až předvedou své práce rodičům. Témata, která si již na začátku roku žáci zvolili, byla hodně zajímavá! Diváci si tak vyslechli informace např. o vlajkách, baletu, různých zvířatech (chameleon, sovice sněžní, surikata...) nebo o Oravském hradu, zmrzlině či mapách atd. Všichni třetíci byli dobře připraveni a všichni si zaslouží velkou pochvalu! Děkuji třídní učitelce Ludmile Černochové za vedení žáků při tvorbě prací i za přípravu finální prezentace.

Magda Krupová



Den dětí

V. třída a Rybičky: Jako správní budoucí patroni příštích prvňáčků se zhostili naši pátáci Dne dětí 1. 6. Pro děti z Rybiček si připravili opravdu zajímavé a hlavně zábavné úkoly, které předškoláci plnili. Na závěr se pátáci s malými dětmi více seznámili, zahráli oblíbenou vybíjenou na sochy a na památku se společně vyfotili. Děkuji našim milým pátákům za přípravu skvělého dopoledne a dětem i učitelkám Rybiček za jejich čas a pochvalu.

Hana Havranová

VI. a I. třída: Prvňáčci se v doprovodu svých patronů ze šesté třídy vydali na Helštýn. Sluníčko krásně hrálo a dopoledne nám rychle uběhlo při různých společných hrách.

Petra Mikešová a Jiří Krupa

VII. a II. třída: Procházkou došly obě třídy na hřiště na Štěpánově, kde druháci plnili různé zábavné a sportovní úkoly, které si pro ně sedmáci připravili. Děti prokázaly svou zdatnost a dovednost. Potom si také opekly špekáčky, vydávadly se na prolézačkách a někteří si zahráli fotbal. Společný den se vydařil a děti si ho užily.

Klaudie Pružincová a Kateřina Janýšková





VIII. a III. třída: Když žáci 3. ročníku měli jít k zápisu do I. třídy, zápis se u žádného z nich nemohl uskutečnit s účastí dítěte, jelikož probíhala doba covidová... Proto si jejich patroni z 8. ročníku na Den dětí pro ně připravili zápis do 4. ročníku, ovšem z učiva 3. ročníku, a to zábavnou formou. Například vlož do označených krabic podstatná jména podle jejich rodu, přiřazuj k sobě slova opačného významu, poskládej správně víceslabičná slova, zopakuj si násobilku sportovní cestou, sčítej a odčítej do 100 nebo do 1000, poznej živočichy, zapojuj smysly při hledání věcí ve vymezeném prostoru se zavázanýma očima, poskládej papírovou šipku a zasáhni správně podstatné jméno, zacvič si s námi v přírodě. Dětem se zápis velmi líbil. Žákům 8. ročníku a také paní učitelce Zgabajové a paní asistentce Kubjátové patří velké poděkování od všech třetáků.

Ludmila Černochová a Anežka Zgabajová

IX. a IV. třída: Devátáci pro čtvrtáky připravili bohatý program v parku u zámku Kinských. Společně prožili krásné dopoledne plné her, zábavy, soutěží, ale i dobrůtek při pikniku.

Martin Holíš a Veronika Masopustová

Záchranná stanice v Hošťálkově

V pátek 2. 6. zavítali páťáci na návštěvu ke zvířatům do záchranné stanice v Hošťálkově. V úvodu byly děti poučeny o tom, že o většinu opuštěných zvířátek nalezených v přírodě je dobře postaráno ze stran jejich rodičů, není tedy žádoucí tato zvířata z přírody brát. Jiný případ jsou zvířata zraněná, která potřebují veterinární péči, kterou v Hošťálkově mohou dostat. Naše kroky vedly k mnoha voliérám a výběhům, jejichž zvířecí obyvatelé nám paní MVDr. Kamila Křupalová představila. Děti tak zjistily, jaké okolnosti vedly k tomu, že se to které zvíře do záchranné stanice dostalo, čím je charakteristické a jakou potřebuje péči. Viděli jsme mnoho dravců, sov, krkavce, jezevce, prase divoké, lišku, kunu či vydra. Po prohlídce stanice jsme se odebrali na hřiště k místní faře, kde si děti zahrály míčové hry nebo jen tak lebedily při čekání na zpáteční autobus.

Anna Hříbková, Hana Havranová

Nová informatika v V. třídě

V tomto školním roce už na naší škole vyučujeme novou informatiku. Zahrnuje to i práci s programovatelnými pomůckami.

Pátáci zažili velkou radost, když se jim podařilo naprogramovat a tím rozpohybovat robůtky Cuteboty.

Veronika Masopustová

Parlamentáci na výletě

Na výlet žákovského parlamentu se děti moc těšily. Volných termínů na výběr moc nebylo, přesto se jeden našel – pátek 2. 6. Hned ráno se vyrazilo na zastávku MHD směr Krhová točna. Po zdolání kopce pak všichni u studánky Jarošovka doplnili láhve vodou a ovlážili se. Po krátkém odpočinku pokračovali v cestě lesem směrem k nové ZVONICCE. Během chůze žáky čekala spousta zábavy, vtipů a historek. Polední oběd si děti dopřály v restauraci U Bundára, odtud pak seběhly na fotbalové hřiště spálit na průlezkách doplněnou energii. Našli se i odpadlíci, kteří museli po obědě zalehnout a zamhouřit oko. Počasí nám přálo, výlet se vydařil.

Marie Čtvrtníčková

Školní dužina na dopravním hřišti

Před samotnou návštěvou dopravního hřiště jsme se s dětmi školní družiny řádně připravili; seznámili jsme se se základními pravidly bezpečnosti v silničním provozu, vysvětlili si, jaké dopravní značky potřebujeme znát či jak bezpečně překonat silnici. Nechyběly důležité informace o správném vybavení cyklisty a společná tvorba „řidičského průkazu pro cyklistu“. Poté jsme se v pátek 2. června vydali na dopravní hřiště. Děti se při jízdě snažily dodržovat všechna pravidla, jak se chovat na chodníku a přechodech. Páteční odpoledne na dopravním hřišti si všichni skvěle užili.

Lenka Karolová

První svaté přijímání třetáků

Neděle 4. června byla velkým dnem pro naše žáky ze III. třídy. Poprvé přijali v hostii Pána Ježíše při svatém přijímání. Byl to krásný den, děti byly slavnostně oblečené a po hodinách náboženství ve škole a čtvrtetních přípravách dobře nachystané na tuto velkou událost. Sešly se celé rodiny, aby byly s dětmi při tak důležitém okamžiku. O. Pavel v promluvě názorně – na dvou konvicích čaje – dětem vysvětlil, jak rozdílné může být naše srdce ve vztahu k Pánu Ježíši: může být chladné, jako konvice se studenou vodou, ve které se žádný čaj pořádně nevylu-

huje, nebo vřelé, jako konvice s horkou vodou, která se čajem ihned zabarví, tak jako srdce toužící po Pánu Ježíši, kde Jeho slovo může žít a každého měnit k lepšímu... Myslím, že na tento den letošní třetíci nezapomenou.

Magda Krupová

Beseda pro žáky VIII. třídy

Besedu o volbě povolání v rámci kariérního poradenství připravila pro žáky 8. ročníku Mgr. Renata Dorňáková z Úřadu práce ve Vsetíně. Žáci se tak dozvěděli, podle kterých záležitostí vybírat své další studijní zaměření po základní škole, kde naleznou informace včetně seznamu vyučovaných předmětů, nebo jak vypadá přihláška k dalšímu vzdělávání. Na závěr všichni obdrželi informační letáky.

Ludmila Černochová

Setkání budoucích prvňáčků ve škole

V pondělí 5. června se ve škole sešly děti, které spolu v září zasednou do lavic v I. třídě. Přišli se svými rodiči, kteří zde obdrželi informace o novém školním roce, o organizaci prvních dnů a další pokyny související se zdárným průběhem školní docházky. Budoucí školáci se navzájem v kroužku představili a potom již plnili zábavné úkoly, které pro ně jejich budoucí třídní paní učitelka připravila: hádali, která kouzelná věc zmizela, v lavicích sestavovali děj pohádky z obrázků, pomocí provázku zkoušeli napodobit některá písmena, dokreslovali ozdoby rytířům nebo princeznám a vybarvovali korálky podle daného pravidla. Všichni se moc snažili! Těšíme se, až se s nimi v září, jako s opravdovými žáky I. třídy, znovu potkáme už v nové škole.

Magda Krupová



Ocenění v krajském a celostátním kole soutěže

V pondělí 5. června navštívil naši školu por. Bc. Vladislav Malcharczik, aby předal osobně odměny Veronice a Radimu Pospíšilovým, kteří se umístili v soutěži Markétina dopravní výchova – Bezpečně do školy. V krajském kole se jak Verunka, tak Radim umístili na 3. místě ve svých kategoriích. Jejich práce postupují dál do celostátního kola. Gratuluji k ocenění a děkuji za reprezentaci školy.

Mimořádný úspěch Veroniky Pospíšilové

Když u nás ve škole v pondělí 5. 6. předával por. Bc. Malcharczik Veronice Pospíšilové cenu za 3. místo v krajském kole výtvarné soutěže Markétina dopravní výchova, jen tak mimochodem zmínil, že to ještě nemusí být konečná. Že práce byly postoupeny do celostátního kola. Netušili jsme, jak rychle se jeho slova potvrdí! Již následující čtvrtek jsme do školy dostali zprávu, že Veronika Pospíšilová se v celostátním kole umístila na úžas-

ném 2. místě!! To je skvělé! Předání cen se uskuteční v úterý 27. 6. v Praze v sále Muzea Policie České republiky, kam je Veronika pozvána. Ceny dětem předávají zástupci Policie České republiky, Týmu silniční bezpečnosti a dalších.

Magda Krupová



Další úspěch v krajském kole soutěže

V pondělí 19. června převzala Veronika Pospíšilová odměnu za skvělé umístění v krajském kole soutěže Požární ochrana očima dětí. Veronika (IV. třída) se umístila na 1. místě a její bratr Radim z VIII. třídy získal 2. místo! (Oba v literární části.) Ke všem úspěchům sourozencům gratulujeme!

Radim Pospíšil oceněn v celostátním kole

Citace z e-mailu: Dobrý den, s radostí Vám oznamujeme, že **práce Vašeho žáka byla vybrána mezi oceněná díla 20. ročníku soutěže Svět očima dětí**. V letošním roce do soutěže dorazilo neuvěřitelných 4587 prací z celé České republiky. Pro vyhodnocení všech prací se sešla hodnotící komise odboru komunikace, která ocenila celkem 92 žáků.

Jméno a příjmení: **Radim Pospíšil (ZŠ Salvátor Valašské Meziříčí)**

Vyhlášení výsledků se uskuteční v sobotu 9. září 2023 od 11:00 hod. ve sportovním areálu Olymp Centrum.

Ing. Andrea Illeová, odbor komunikace
oddělení koncepce, strategie a produkce
Ministerstvo vnitra

Rádi dostáváme takové zprávy do školní e-mailové pošty! 😊
Radimovi gratulujeme!

Magda Krupová

Moje třída, moje parta

Tuto zkušenost na vlastní kůži mohli naši osmáci prožívat tři dny – od 7. 6. do 9. 6., a to ve Fryštáku na Orientačních dnech v Domě Ignáce Stuchlého. Byly to dny plné zážitků, akce, sluníčka i vody, ale také poznávání sebe sama, druhých. Došlo i na vážnější témata a úkoly. To vše mělo za cíl poznat více spolužáky, popřípadě obrousit hrany a hlavně zažít společné chvíle. A tak osmákům přeji, aby svůj příští (poslední) společný školní rok prožili opravdu jako parta.

tř. uč. Anežka Zgabajová



Družina v zábavním parku TOBOGA Galaxie ve Zlíně

Kdybyste se děti ze školní družiny a školního klubu zeptali, která mimořádná akce je jejich nejoblíbenější, myslíme si, že by mnohé bez váhání odpověděly – výlet do Galaxie Zlín. I letos jsme se proto do Galaxie vydali. Těšení bylo veliké, bylo znatelné už u oběda a v autobuse. A co teprve na místě! Atrakce lákaly a nezklamaly. Děti se v dobrém slova smyslu vyřádily, vyběhaly, vydováděly... A s kamarády si takovou zábavu užili ještě víc. Unavené, uběhané, ale spokojené se proto mohly vydat na cestu domů. Doufáme, že kamarádi, kteří s námi dnes třeba kvůli nemoci jet nemohli, se tam s námi budou moci podívat příště.

Lenka Karolová, Anna Hříbková



Ročníkové práce v IX. třídě

Své školní ročníkové práce zakončili jejich prezentací žáci 9. ročníku. Téma vybraná dle vlastního zájmu zpracovali již automaticky na počítačích, a někteří pak předvedli i kus umění. Práce



odevzdávali taky v písemné podobě. Každý žák měl vedoucího práce mezi učiteli, se kterým své kroky a postupy při práci konzultoval. Při samotné prezentaci bylo poznat, že od V. třídy, kdy stejní žáci pracovali na ročníkových projektech naposled, mnozí vyzráli k solidním projevům a před náročným „publikem“ obstáli. Škoda, že deváťáci nepozvali taky své rodiče, jistě by se jim prezentace nejen líbily, ale taky by si odnesli spoustu zajímavých informací. Vždyť témata byla pestrá – např. japonština, Starlink, klarinet, výbuch v Černobylu, světová gastronomie, Řím, hokej, Valašsko a další. Těším se na příští ročník, který tak na pilotní projekt letošních deváťáků naváže.

Magda Krupová

Poslední letošní návštěva knihovny pro I. třídu

V úterý 13. 6. se vydali prvňáčci na poslední návštěvu knihovny v letošním roce. Paní knihovnice pro ně tentokrát měla připravené překvapení v podobě ukrytého pokladu, který si děti musely samy najít vyřešením šifry. Podařilo se jim úspěšně splnit všechny úkoly a podle šifry objevit bednu s pokladem, kterou hlídal tříhlavý drak. Pokladem byla pro každého veselá knížka „Krtek v letu“. Prvňáčci si s paní knihovnicí knížku společně prohlédli a kousek si z ní i přečetli. Všichni se už těší na prázdninové čtení a na další návštěvy knihovny v příštím roce.

Petra Mikešová

Výlet I. a III. třídy

Ve středu 14. června se vypravili na svůj třídní výlet prvňáčci a třetáci. Protože měli stejný cíl – ZOO Lešná u Zlína, jeli společně jedním autobusem. Nakonec přes ranní mraky vykuklo sluníčko, a tak při procházce nebo projíždce vláčkem po ZOO nebylo nikomu zima. Děti si výpravu za exotickými zvířaty užily.

Pod vodou, nad vodou – 14. 6. 2023

V letošním školním roce se v přírodovědě žáci IV. třídy seznamovali mimo jiné s různými ekosystémy (např. park, řeka, pole). Aby si mohli alespoň jeden z ekosystémů v rámci výuky více „osahat“ (v našem případě se v něm tedy spíše smočit), vydali jsme se do Valašského ekocentra na program „Pod vodou, nad vodou“. Vybaveni znalostmi z úvodní teoreticky-pohybové části



Výlet I. a III. třídy

a sítkami jsme se odebrali do parku k rybníku. V něm jsme lo-
vili drobné živočichy (příležitostně někdo i svůj gumák či botu),
které jsme potom společně určovali, pozorovali jsme také větší
živočichy zde žijící a rostliny. Dětem se od rybníka vůbec ne-
chtělo. To víte, když se zrovna na konci ukážou skokani a užovky,
koho by lákal návrat do školy.

Anna Hříbková, Marie Čtvrtníčková



Když něco končí, něco začíná...

Měsíc červen končí. Čas nezadržitelně ukrájuje dny a než se
nadějeme, bude tu poslední školní den. Teď už je po písem-
kách a známky jsou uzavřeny. A než dostanou žáci vysvědčení,
čekají je už jen školní výlety a potom pořádný úklid v šatnách,
ve třídách, v pomůckách a učebnicích... A jaký byl ten školní
rok 2022/2023? Co jsme se naučili, co jsme zažili, co se nám

podařilo, co bychom chtěli změnit a třeba zlepšit? Možná si ně-
kdo pokládá takové otázky a hodnotí čas, který uplynul. Mys-
lím, že tento školní rok byl vydařený. Předně děkujeme Pánu, že
nás ušetřil zdravotních epidemií a uzavření školy... Děkuji panu
řediteli, učitelkám a učitelům, vychovatelkám, asistentkám pe-
dagoga, paní ekonomce, spisové pracovníci, panu školníkovi
i uklízečkám za to, že všechno ve škole funguje, jak má, a že
si pomáháme uskutečnit všechny školní projekty. A taky děkuji
všem aktivním žákům, kteří svými nápady a pomocí pomáhali
některé akce pořádat. Konec školního roku je trochu melanco-
lický: loučíme se se školou, s prostory, ve kterých jsme provizo-
rně (= dočasně) prožívali jeden školní rok za dalším a donedávna
marně čekali, zda se nenajde ve městě nějaká budova, kde by-
chom (se) důstojně učili... Zvykli jsme si na zimu v zimě a vedro
v létě ve třídách a ve sborovně, na zatékání při deštích, jak se
stav půdní vestavby lety zhoršoval, na málo prostoru, i na to, že
pro žáky nemáme tělocvičnu, ani malinkou. Všechno jsme brali
jako nevyhnutelné a nutné zlo. Teď nás čeká změna! S radostí
se těšíme do nové budovy, veselých a velkých tříd. A já věřím,
že výuka v takové nové škole bude parádní! Musíme se určitě
naučit jiným věcem, nastavit si nová pravidla, nic nebude při
starém. A doufám, že se i všichni žáci budou o SVOU NOVOU
ŠKOLU HEZKY STARAT.

**Díky všem, kteří se jakkoli podílejí na rekonstrukci budovy
a díky nimž se na nový školní rok už dnes TĚŠÍME!**

**Lepší a hezčí dárek si ZŠ Salvátor k 30. výročí, které v novém
školním roce oslaví, nemohla přát!**

Všem přeji požehnané prázdniny a vydařenou dovolenou, nám
ve škole přeji zdárné a bezproblémové přestěhování všech po-
třebných věcí do nové budovy a našim devátákům přeji dobrý
start na vybraných středních školách v září a mnoho úspěchů
při dalším studiu. (A třeba se za námi do školy přijdou někdy
podívat. Budou vítáni.)

Magda Krupová, ZŘŠ

Dětská skupina Rybičky



Milí čtenáři Života farností,
po delší době vás všechny opět zdravíme. Chceme se s vámi podělit o všechno, co jsme v naší dětské skupině Rybičky prožili od měsíce února.

Protože měsíc únor patří k měsícům zimním, povídali jsme si o počasí a oblékání v tomto

chladném ročním období. O počasí jsme také zpívali a hráli hry. Navštívili jsme naši hvězdárnu, kde jsme měli k tématu počasí program pro děti. Dalším tématem tohoto měsíce byli ptáčci, zvláště ti, kteří neodlétají a můžeme je vidět i v zimě. Učili jsme se ptáčky poznávat na obrázcích i podle hlasu, stavěli jsme krmitka z kostek a třídili zrníčka. Dětem se také moc líbilo divadelní představení v KZ: Bětuška a kouzelný hrad.

V Rybičkách jsme měli vzácnou návštěvu – přišel se za námi podívat otec biskup Antonín Basler. Děti mu přednesly básničku a počítací modlitbu a na oplátku totéž otec biskup – také dětem přednesl říkanku, kterou zná od dětství, a pomodlil se modlitbu k Pražskému Jezulátku. Děti dostaly pochvalu a nakonec nám otec biskup všem poželal.

V únoru jsme prožívali také období MASOPUSTU. Vysvětlili jsme si s dětmi, co to masopust je, a povídali jsme si o masopustních tradicích. K tomuto tématu jsme se naučili veselou písničku a básničku a hráli jsme nejrůznější hry – pohybové, hry na rozvoj paměti, postřehu, zrakového a sluchového vnímání. Vyzdobili jsme si hernu i jídelnu papírovými řetězy, které jsme si vyrobili. Uspořádali jsme karneval, jehož součástí byla masopustní hostina, na které nechyběly pochoutky z domácí zabijačky a tradiční masopustní koblihy a koláčky čerstvě upečené v naší kuchyňce. Děti se nám na tento den nastrojily do nejrůznějších kostýmů, takže najednou jsme u nás měli princezny, rytíře, různé superhrdiny nebo všelijaká zvířátka – světlušku, medvídku, kočku, ale také robota a karatistku. Přišli za námi kamarádi ze ZŠ Salvátor – žáci 9. třídy a několik páťáků, budoucích patronů našich předškoláků. Pro děti měli připraveny hry a zábavné soutěže, které se střídaly s tancem. Program byl krásně připravený, děti si karnevalové řádění moc užily.

Masopust vystřídala doba postní, kterou jsme zahájili na Popeleční středě společně se ZŠ Salvátor mší svatou. Na postní dobu jsme s dětmi kromě pravidelné modlitby a čtení z bible měli postní aktivitu – drobné úkoly na každý den. Na naší postní spirále jsme posunovali svíčku, a tak jsme viděli, jak se blíží Velikonoce. Nacvičili jsme několik písní ke křížové cestě, které jsme se v hojném počtu dětí i rodičů zúčastnili ve farním kostele v pátek 17. 3.

Protože březen je tradičně měsícem knihy, nechybělo toto důležité téma ani v Rybičkách. Knihy jsme si popisovali, povídali si o jejich vlastnostech a pomocí smajlíků děti určovaly, co se s knihami smí dělat a co ne. Celý knižní týden jsme všechny aktivity zaměřili na toto krásné téma a v pátek zakončili návštěvou knihkupectví.

S příchodem jara jsme se učili veselé jarní básničky a písničky a také jsme poznávali jarní kytičky na obrázcích i venku při vycházkách. Dalším jarním tématem byl hmyz. Povídali jsme si o stavbě těla hmyzu, zahráli si na hmyzí detektivy a hru na mravence, vyrobili jsme krásné barevné motýly z papíru a hmyz jsme poznávali podle obrázků a podle hádanek. Také v tomto měsíci, jako po celý školní rok, jsme kromě každodenních raních rozcvíček chodili cvičit do Domečku a na hřiště s trenérem Ondrou.

Naši předškoláci měli v tomto měsíci svůj velký den – zápis do 1. třídy, na který se pilně připravovali doma i v Rybičkách. Kromě jednoho předškoláka, který má odklad, nám odejde na ZŠ Salvátor 9 dětí, kterým přejeme hodně úspěchů a hezkých chvil v 1. třídě.

Na konci března, před velikonočními svátky, jsme si s dětmi povídali o zvycích a tradicích v době postní a velikonoční. K tomuto tématu jsme měli zaměřený i program v Zámku Kinských, kde jsme mj. ochutnali i pučálku a vyrobili Morenu. Ve školce jsme se naučili básničku o pomlázce, děti vyrobily pro rodiče velikonoční přání a namalovaly kraslice. Ve školce nám hernu ozdobily nejen kočky a zlatý déšť, ale také „velikonoční Betlém“ a obrázky s událostmi Svatého týdne. Povídali jsme si o tom, co a proč slavíme každý den od Květné neděle až do Velikonoc a podívali jsme se na krátký film o vjezdu Pána Ježíše do Jeruzaléma. Ke svačince jsme upekli jidášky, které si děti samy upletly z kynutého těsta a namazaly medem.

Po Velikonocích jsme si povídali na téma Integrovaný záchraný systém. Děti se naučily důležitá telefonní čísla na záchranku, policii a hasiče a při hrách si vyzkoušely, jak těžké to hasiči mají, když musí uhasit požár. Také jsme se učili poznávat základní dopravní značky a povídali jsme si o dopravních prostředcích a předpisech. V Zámku Kinských jsme se zapojili do programu na téma Den Země, kde mohly děti pozorovat oblohu dalekohledem, pohlédit si živého dravce, pojmenovat lesní zvířátka a další zajímavé aktivity. Ve školce jsme se v rámci tématu ochrana životního prostředí učili třídit odpad a povídali si o tom, jak chránit naši planetu Zemi. Vyrobili jsme si popelářské auto na tříděný odpad a naučili jsme se k tomu básničku a písničku.

V květnu se děti při programu ve hvězdárně hravou formou dozvěděly, co je to světlo, jak vzniká, jaké má vlastnosti, co jsou optické klamy, a sledovali jsme zajímavé pokusy se světlem a stíny. Naučili jsme se, jaká zvířátka žijí v rybníku a kolem něj, na téma rybník jsme hráli spoustu her, např. Zlobivá žába a také jsme si udělali výlet k rybníku do Podlesí.

Líbila se nám i návštěva dětského oddělení naší knihovny, kde nám paní knihovnice povídala o dětské knížce Jezevec Chrujda. Děti plnily drobné úkoly, a nakonec měly také čas na prohlížení knížek a všech zajímavých věcí v knihovně. Od začátku května jsme pilně nacvičovali básničky a písničky na besídku pro naše maminky a s dětmi jsme vyrobili přáníčka a hezkou květinu. Besídka proběhla v pátek 12. května. Děti předvedly své vystoupení jako poděkování maminkám za jejich lásku a obětavost. Po vystoupení jsme pro maminky uspořádali posezení u kávy a při této příležitosti jsme se rozloučili s paní učitelkou Aničkou Pavlicovou, která se nyní na mateřské dovolené těší na narození miminka. Zároveň jsme v květnu mezi námi přivítali novou paní učitelku Katku Zavičákovou, které přejeme, ať se jí v Rybičkách líbí a daří. S programem, který jsme nacvičovali na besídku, jsme jedno dopoledne zavítali do Domova seniorů a byli jsme moc rádi, že i tady přinesly hezké písničky a básničky radost mnoha babičkám a dědečkům.

Aby měly děti památku na letošní školní rok, jedno dopoledne nás v parku Botanika čekalo společné a skupinové focení našich dětí. Moc tímto děkujeme paní Martině Denkové za skvělou spolupráci, trpělivost a hezký přístup k našim dětem.

Ve školce jsme prožili dva pohádkové týdny, kdy jsme s dětmi putovali z pohádky do pohádky. Kromě obvyklých aktivit – básniček, písniček, tvoření a her na pohádkové téma, jsme si udělali výlet k rybníku v Podlesí, kde jsme plnili úkoly, při kterých nás provázely postavy z pohádek. Nakonec děti získaly kouzelné klíče potřebné k otevření truhly s pokladem. Další den jsme si

poslechli pohádku Boudo, budko a s vyrobenými maskami jednotlivých zvířátek si děti tuto pohádku zkusily po skupinkách zahrát. Moc se jim to líbilo a všichni své role skvěle zvládli. Následující týden jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí a užili si spoustu zábavy při tématu exotických zvířat a také zvířat, která žijí v ZOO.

Červen jsme zahájili tradičně oslavou Dne dětí. Program v parku u Abácie nám připravily děti z 5. třídy ZŠ Salvátor spolu s paní učitelkou Hankou Havranovou. Žáci nachystali jednotlivá stanoviště, kde za splnění úkolu děti dostaly razítko a někde také sladkou odměnu. Společně jsme si se školáky také popovídali a zahráli míčovou hru. Program se nám moc líbil a paní učitelce i budoucím patronům našich předškoláků děkujeme.

Minulý týden jsme uspořádali tradiční výlet, letos do Skanzenu v Rožnově pod Radhoštěm. V Dřevěném městečku nás paní průvodkyně seznámila s tím, jak žili lidé v dobách minulých. Po svačince jsme si stihli také pohrát na hřišti a příjemně unaveni jsme se vrátili domů.

Další dny jsme si povídali o povoláních a řemeslech, zahráli jsme si na cukráře a kuchaře, jako zedníci jsme podle plánu stavěli různé stavby z kostek a každý si vyrobil kufřík první pomoci pro pana doktora. Tento týden s dětmi připravujeme překvapení na Den otců – děti si pro tatínky vyrobily krásné kravaty z barevného papíru. Věříme, že tatínky potěší.

A co nás ještě čeká do prázdnin? Povídání o cestování, o zajímavých místech na výlety v našem okolí, písničky, básničky, hry a čas strávený venku na procházkách a na dětských hřištích. Budeme se loučit s našimi předškoláky při tradičním posezení s opékáním špekáčků a ve středu 28. června se zúčastníme mše sv. se ZŠ Salvátor při příležitosti poděkování za Boží pomoc a požehnání, kterou denně zakoušíme, a za všechny dary a milosti uplynulého školního roku.

Všem, kteří nás podporujete modlitbou, povzbuzením i jakýmkoli jiným způsobem, děkujeme a přejeme klidné dny prázdnin a dovolených. A v novém školním roce se vám opět ozvou

malé i velké Rybičky





Charita Valašské Meziříčí



Pouť na svatý Hostýn

V úterý 16. května pořádala naše Charita tradiční pouť pro seniory na Sv. Hostýn.

Tento zájezd pořádáme každoročně pro klienty Domova pokojného stáří, Osobní asistence, Denního stacionáře Radost a Pečovatelských služeb, kteří by se vzhledem ke svému zdravotnímu stavu na poutní místo sami nedostali.

Ti všichni společně s asistenty z řad zaměstnanců a Dobrovolnického centra ADRA mohli prožít mši svatou v Bazilice Nanebevzetí Panny Marie, společný oběd v místním poutním domě a Májovou pobožnost.

Děkujeme všem, kteří se do této akce zapojili a pomohli tak našim klientům prožít den na oblíbeném místě, kam by se vlastními silami nedostali. Děkujeme také dárci, který věnoval 5 000 Kč na zakoupení občerstvení pro seniory.

**Charita**
Valašské Meziříčí
Sociální rehabilitace AMIKA

**NOVÉ KONTAKTNÍ MÍSTO
pro zájemce o službu**

Internát Nemocnice
U Nemocnice 980, 757 01 Valašské Meziříčí

úterý	8:00 - 11:30	12:00 - 15:30
čtvrtek	8:00 - 11:30	12:00 - 15:30



Den dětí v azylovém domě

Letošnímu svátku dětí přálo krásné počasí. Den dětí jsme tradičně začali setkáním s pejskem, který je cvičený na canisterapii. Jeho majitelka, paní Lenka Maňáková předváděla (a všichni



se zájmem sledovali), jak pejsek aportuje, reaguje na povely apod. Děti se zpočátku spíše bály, ale časem se osmělily a později už samy zkoušely podat psovi piškot. Mimo radosti způsobené setkáním s cvičeným pejskem, by po dnešním dni už měly děti lépe vědět, jak se ke psům, a to i cizím, chovat.

Děti si užily také malování křídami na chodník i různé hry a soutěže družstev o to více, že mohly získat sladkou odměnu :-). Zapojily se i jejich maminky, které si vyzkoušely svou sílu při přetahování lanem a opět i svou trpělivost s rozdváděnými dětmi. Dětský den se moc vydařil a večer všichni usínali příjemně unavení.

*Markéta Krhutová
vedoucí Azylového domu pro matky s dětmi*

Noc kostelů ve Valmezu

V pátek 2. června proběhla v našem městě Noc kostelů, do jejíž realizace jsme se také zapojili.

Návštěvníkům se otevřely dveře kostela Nanebevzetí Panny Marie u náměstí, kostela sv. Jakuba v Krásné a také evangelického kostela v parku Botanika. Letošní Noc kostelů byla věnována hned několika tématům. Jedním z nich bylo 150. výročí

narození francouzské řeholnice sv. Terezie z Lisieux, druhým tématem bylo 500 let od narození moravského kněze a biskupa Jednoty bratrské Jana Blahoslava a také 300. výročí úmrtí architekta Jana Blažeje Santiniho. V tento večer měli návštěvníci kostelů možnost si prohlédnout nejen jejich interiéry, ale také připravené výstavy k daným tématům. Mohli si poslechnout přednášku faráře Českobratrské církve evangelické Miroslava Erdingera „Mým povoláním je láska“ nebo hudební pásmo o Janu Blahoslavovi. Nemohu nevzpomenout také koncert sboru Cantio nebo hudební vystoupení žáků ZUŠ Alfréda Radoka. Velký zájem byl o prohlídku věže katolického kostela u náměstí, ze které se návštěvníkům naskytl jiný pohled na město. Děti si mohly zahrát městskou hru nebo se zapojit do tvoření ve výtvarných dílnách.

Velmi děkuji všem, kteří se do příprav a realizace Noci kostelů zapojili, farníkům katolické a evangelické církve, pracovníkům Charity Valašské Meziříčí, skautům 7. oddílu, paní učitelce Dufkové a žákům Gymnázia F. Palackého a také panu Mgr. Miroslavu Erdingerovi, který za námi přijel až z Mělníka.

Kateřina Kolajová, pastorační asistent



Poděkování Diakonii a Charitě

*Dobrý den,
dovoluji si zaslat neobvyklý příspěvek do Života farností. Jsou to dvě básně od klienta Diakonie a Charity VM.
Myslím, že je škoda, aby se dojemné verše povalovaly po papírech a nikdo je nečetl.
Nechť udělají radost nejen čtenářům, ale především lidem, kteří mnohokrát nejdou vidět ani slyšet, a přesto si ocenění i poděkování moc zaslouží.*

*S přáním pěkného dne
Dagmar Horáková*



Všem sestřičkám z DIAKONIE

(snad i báseň kratičká, zahřeje Vám srdíčka)

Za deště i sluníčka, ošetřovat jezdí sestřička.
 Těžkou tašku s sebou vláčí, za pacientem když kráčí.
 Málokoho napadne, po práci únavou upadne...
 Není to práce, je to poslání, skoro až svátostí to zavání.
 Tím nechci sestrám lichotit, chtěl bych se s nimi však vyfotit.
 Obrázek na stěnu rád bych dal, při pohledu na ně vzpomínal.
 Krásně by se mi spalo, když o nich by se mi zdálo.
 Všechny jsou krásné, příjemné a milé.
 Vážím si jich, konají skutky ušlechtilé.
 A co je můj sen? Ať ve světě více tak dobrých žen.

Koloběžka zatím dobře slouží, jinak pan
 Levý hlemýždím tempem se plouží.
 Chodí se mi dosti těžce, na převaz přijedu na koloběžce.
 Snad bez pádu to zvládnu, nechci mít na těle další ránu.
 Sestřičky z diakonie přede mnou klečí, dojetím mé oči brečí.
 Jsem šťastný, že někdo citlivě reaguje,
 nohy i duši mou opatruje.
 Asi to není normální, sexuálním harašením to zavání!
 Není to však tak, může za to v mezích normy změřený tlak?

Samota je hrozná věc, to dodávám nakonec.
 Jest to výplod fantazie, DIAKONIE ať krásně žije.
 Toužil jsem napsat básničku, na miloučkou sestřičku.
 Ne konkrétně jedné, všechny jste příjemné, miloučké a jemné.
 Verše mé ubohé na nástěnku si dejte,
 mám Vás rád, všechny se dobře mějte.
 Jsou to jen hloupé kecy, na vyjádření mám však nárok přeci.
 Neberte to eroticky, tak to Jiří Levý myslí vždycky.

Koláče bez práce

Ve Valmezu za mlékárnou domeček je dlouhý, nízký.
Ten lidičkám bez přístřeší velice je blízký.
Dobrotivý Valentyn cestou lidské trosky sbírá.
Dovede je do CHARITY, ať mrazem venku nikdo neumírá.
A komu je zima a má hlad, toho domeček přijme ochotně a rád.

Tomu, kdo tři dny o hladu, tak chutná převelice,
polévka nudlová s příchutí brokolice.
A koláčů bez práce vždy plný talíř.

Z cizích daní. Ty nezaplatíš ani halíř!
Hraje televize, jeden chce seriál, druhý pohádku,
když přepneš program, dojde na hádku.
A v konvici vždy teplý čaj, tak nestěžuj si, vždyť charita je ráj.
Jsi-li špinavý a hodně smrdíš, dáš si sprchu, čistý šat obdržíš.
Nelíbí se ti šaty, boty? Jen přijdi zas,
příště obdržíš jen značku Pumu nebo Adidas.

STEJNĚ JE TO RARITA, TA VALMEZSKÁ CHARITA!!

Jiří Levý

POZVÁNÍ NA BENEFIČNÍ PŘEDSTAVENÍ DIVADELNÍ HRY BLUDIŠTĚ SVĚTA JANA NIVNICKÉHO



21.9. 2023 v 19:00 | kostel sv. Trojice Valašské Meziříčí

Divadelní hra o dětství a mládí Jana Amose Komenského.

Autor hry a dramaturgie: MgA. Bohumila Plesníková

Režijní tým: Luděk Richter, Igor Stránský, Bohumila Plesníková

Hudba: Jan Pieterszoon Sweelinck v provedení Růženy Děcké (cimbál)
a Dalibora Pimka (violoncello)

Obsazení: žáci a studenti ze třídy Bohumily Plesníkové

Jan Nivnický - Komenský: František Hlavica j.h.

Jan Lanecius: Igor Stránský j.h.

Karel starší ze Žerotína: Daniel Poledňák j.h.

Vstupné je dobrovolné, všechny peníze budou na účel spolku Šance pro naše děti.

Kláster Zašová

ZNÁTE TRINITÁŘSKÝ KLÁŠTER V ZAŠOVÉ?

ANEB

STOPY VEDOU DO VALAŠSKÉHO MEZIŘÍČÍ



Nedávno byl opraven kostelík Nejsvětější Trojice, který dnes slouží jako muzejní lapidárium. Právě u tohoto kostela měl kdysi vzniknout klášter trinitářů. Prostor při onom kostele by byl pro klášter sice stísněný, ovšem zasvěcení kostela by bylo příhodné. Trinitářský řád se totiž plným jménem nazývá Řád Nejsvětější Trojice pro vykupování zajatců. Pro různé překážky však ze stavby kláštera nakonec sešlo a první (a jediný) trinitářský klášter na Moravě byl vybudován v Zašové při tehdy právě dokončené novostavbě kostela Navštívení P. Marie. Stavebníky současného zašovského kostela a následně i kláštera byli samozřejmě Žerotínové sídlící na meziříčském zámku, což však není jediná vazba mezi zašovským klášterem a Valašským Meziříčím.

Kostel ani klášter by v Zašové nestál, nebýt milostného obrazu Panny Marie Zašovské (tempera na dřevě cca z r. 1450). Právě v pomoc P. Marie Zašovské doufal v jakési nebezpečné životní situaci tehdejší majitel panství Karel Jindřich a z vděčnosti za vyslyšení své prosby nechal r. 1714 stavět pro tento obraz, jeho ctitele a poutníky nový kostel. Existují ale i starší důkazy, jaké účtě zbožných Žerotínů se tento starodávný mariánský obraz těšil. Například již v roce 1679 se právě před tímto obrazem (tehdy ještě v původním dřevěném zašovském kostelíku) konala svatba jediné dcery majitele panství Bernarda Ferdinanda ze Žerotína. (Na jeho manželku hraběnku Františku Eleonoru dodnes zůstala v Meziříčí významná památka: Mariánský sloup, který právě prochází odbornou obnovou).

V Zašové se také nachází rozměrný votivní obraz, který dal namalovat meziříčský děkan Ondřej Helmesini na poděkování za své uzdravení. Jak sám nechal přímo na obraz napsat: když už mu lékaři žádnou naději nedávali, byl ze své nemoci uzdraven na přimluvu Matky Boží, jejíž obraz v kostelíčku zašovském se ctí. Ostatně i známý obraz na domě u Fortelků, který byl před časem nahrazen novým dílem od malíře Poláška, svědčí o účtě a vazbě meziříčských občanů k poutnímu místu Zašová.

Především však: nebylo by zašovského kláštera, nebýt dvou

prostých, ale neobyčejných meziříčských, resp. krásenských rodáků, bratrů Vranečkových. Tito dva synové tkalcovského mistra se o zašovský klášter zasloužili mimořádným způsobem. Zvláště starší Václav, který se rozhodl vstoupit do trinitářského řádu a sloužil pak v trinitářských kláštorech na dnešním Slovensku, a to střídavě v Ilavě a Bratislavě, později pak také v Praze. Bez jeho nadšení a až jakési umanutosti dosáhnout založení trinitářského kláštera také na jeho rodné Moravě, by klášter v Zašové nikdy nevznikl. Nápomocen mu byl v tomto snažení také jeho mladší bratr Jan Bartoloměj, který byl v té době zašovským rektorem a z jeho rodové kroniky víme o okolnostech vzniku zašovského kláštera mnoho zajímavých podrobností.

(Vranečka např. ve své kronice zmiňuje tradovanou událost, že třikrát byl obraz P. Marie ze Zašové převezen do Meziříčí, ale pokaždé byl ráno opět nalezen na svém místě v Zašové.) Jan Bartoloměj Vranečka získal rektorské místo v Zašové díky jinému významnému ctiteli Panny Marie Zašovské, knězi Karlu Wagnerovi, jehož dům dodnes v Meziříčí stojí a všichni tuto budovu velmi dobře známe. Jedná se památkově chráněný dům U apoštolů. A aby toho nebylo málo, v již zmíněném kostelíku Nejsvětější Trojice je náhrobní kámen obou rodičů tohoto kněze. Naproti tomu majitel panství František Ludvík ze Žerotína je pohřben před oltářem zašovského kostela a v Zašové jsou pohřbeni i zmínění meziříčští rodáci bratři Vranečkové.

Po zrušení kláštera Josefem II. bylo využití bývalých klášterních budov různé. Po roce 1900 zde Ústav sv. Josefa a provozoval sirotčinec. Sto let ve východním křídle kláštera byla obecná škola a v Zašové vyučoval i bydlel např. spisovatel Metoděj Jahn nebo otec spisovatelky Amálie Krutinové (knihy o Gabře a Málince) Jan Tauber. V klášteře také na přelomu 19. a 20. století asi deset let žil a podnikal Rudolf Schlattauer. Slavná meziříčská gobelínová manufaktura vznikla v Zašové.

Meziříčané v minulosti chodili do Zašové v procesí na pouť a do Zašové vás zveme i dnes. Historie zašovského kláštera a kostela je významnou součástí historie celého našeho regionu a Valašského Meziříčí obzvlášť. Zašovský kostel je přístupný veřejnosti i v době mimo bohoslužby, a to o víkendech v rámci projektu Otevřené brány. Nově je možno navštívit i přízemí kláštera, ovšem pouze v neděli od 16 do 17 hodin. Klášterní zahrada, kde byla příčiněním spolku Matice zašovská vybudována nová křížová cesta, je volně přístupná celoročně. (Na skle malované výjevy jednotlivých zastavení jsou dílem žáků Střední průmyslové školy sklářské z Valašského Meziříčí.)

Podstatná část klášterního areálu je již několik let v majetku obce Zašová. Ve spolupráci se spolkem Matice zašovská vznikl projekt na nové smysluplné využití opuštěných klášterních budov. Matice zašovská se snaží různým způsobem udržovat a šířit povědomí o řádu bratrů trinitářů, o jeho poslání a ideálech. Zašovský klášter např. získal finanční podporu fondů EHP s jejichž pomocí právě vzniká digitální geolokační hra s rozšířenou realitou. Po stažení této hry do svého mobilu se budou moci hráči stát účastníky dobrodružného příběhu zašovského trinitáře, který se vypravil zachránit a vykoupit ze zajetí místního rybáře, kterého před očima jeho rodiny unesli do zajetí muslimští nájezdníci. Současně bude vydána brožura přibližující příběh zašovského kláštera i samotného trinitářského řádu.

Vážní zájemci a organizované skupiny si mohou předem domluvit komentovanou prohlídku zašovského kláštera a kostela také individuálně.

E-mailový kontakt: matice-zasovska@email.cz

Josef Krůpa

Fatimský den

*27. 6. 2023 ve farním kostele Nanebevzetí Panny
Marie ve Valašském Meziříčí.*



Začátek v 17.00 hod modlitba sv. růžence. Po skončení bude následovat Pozdrav národního prezidenta FA v ČR Ing. Hany Frančákové.

Mši sv. v 18.30 hod ke cti Panny Marie Fatimské bude celebrovat Mons. Pavel Dokládal.

Po mši sv. bude pokračovat Adorace a Obnovení zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.



Pout' do Itálie

Ve dnech 28. 5. - 3. 6. 2023 se uskutečnila pout' ke svatému otci Piovi do San Giovanni Rotondo a ke svatému Františkovi do Assisi. Celkem nás bylo 54 účastníků a Maruška se Zdeňkem Svobodovi, kteří nás všude bezpečně a spolehlivě dopravili.

Již na cestě jsme měli možnost udělat krátkou zastávku v městečku Lanciano, kde se v roce 750 udál Eucharistický zázrak (*hostie se během proměnění změnila v lidskou svalovou srdeční tkáň a víno v lidskou krev*).

Již po ubytování v San Giovanni Rotondo jsme měli možnost pomodlit se u ostatků sv. otce Pia. Cesta k němu do spodní části baziliky je lemována krásnými mozaikami M. I. Rupnika s výjevy ze života sv. Františka a sv. otce Pia.

Následující den jsme navštívili hřbitov, kde jsou pochováni rodiče a další příbuzní a přátelé otce Pia. Potom jsme vyjeli na Monte San Angelo, kde se podle tradice zjevil sv. Michael archanděl. V jeskyni zjevení jsme slavili svoji první společnou mši svatou. Odpoledne jsme se po adrenalinovém sjezdu serpentínami dolů k moři osvěžili ve vlnách Jadranu a chvíli relaxovali na pláži Mattinata.

Na svátek Navštívení Panny Marie jsme slavili mši svatou v původním kostele Panny Marie Milostivé, kde ji sloužival denně také otec Pio. Měli jsme možnost projít si dům Marie Pyle, což byla jedna z duchovních dcer otce Pia, která se starala o jeho rodiče. Potom jsme si prošli celý klášter a všechna významná místa spojená s každodenním životem otce Pia.

Ve čtvrtek jsme se vydali na cestu do Assisi a v 15 hodin odpoledne jsme společně slavili mši svatou ve spodní kapli baziliky Panny Marie v Loretě.

Celý pátek byl pak věnován Assisi, navštívili jsme kostelík sv. Damiana, dům rodičů sv. Františka, hrob sv. Kláry, hrob bl. Carla Acutise a hrob sv. Františka, kde jsme pak v bazilice sv. Františka byli spolu s italskými poutníky na mši svaté, po které jsme již jeli zpět domů.

Každé místo, které jsme navštívili, mělo svou duchovní hloubku a sílu. Při modlitbách a mších svatých jsme mysleli i na naši farnost, na všechny vážně nemocné, modlili jsme se také za naše kněze, za nová kněžská a řeholní povolání v naší farnosti, za nového arcibiskupa pro naši diecézi, za naše rodiny, za naše mladé a mnoho dalších úmyslů ukrytých v našich srdcích.

Díky Bohu jsme obdrželi více než jsme měli naplánováno. Při pohledu na Dům pomoci v utrpení jsme prosili otce Pia, aby se přimlouval a žehnal i našemu společnému dílu rekonstrukce budovy pro ZŠ Salvátor a celé naší farnosti.

Organizační tým pouti

San Giovanni Rotondo

Už samotná cesta do městečka San Giovanni Rotondo připomíná tak trochu paralelu k životním cestám, které mají svou hodnotu. Opustili jsme rovinatou krajinu s přímými cestami, často lemovanou olivovníky a vydali jsme se směrem k horám, kde je při zdolávání serpentín potřeba již řidičské zručnosti a soustředěnosti.

San Giovanni Rotondo leží v jižní Itálii v Apulii, v nadmořské výšce 565 m n. m. a má zhruba 27 tisíc obyvatel. Je součástí Národního parku Gargano.

Ubytování jsme byli v hotelu s rodinnou atmosférou, jehož blízkost poutnímu areálu byla přínosem, a každý z nás tak mohl snadno navštívit kostel nebo kapli i k individuální modlitbě. Absolvovali jsme prohlídku nového kostela, kláštera a přilehlých

církevních staveb, s podrobným výkladem, který byl důležitý pro pochopení souvislostí a hlubší prožití pouti. O. Slavo také sloužil mši svatou v původním kostelíku, který je dnes již součástí areálu, a atmosféra mše sv. byla umocněna pocitem, že přímo zde také sloužil mše svaté P. Pio. Úžasné. Zhlédli jsme rovněž celou P. Pia, viděli jsme např. jeho osobní věci a dokonce jsme dostali požehnání, kdy nám o. Slavo přiložil na hlavu kříž a rukavici o. Pia. Na mne mino jiné zapůsobily mozaiky – fresky, jejichž autorem byl Marko Ivan Rupnik a které zdobily celou chodbu včetně interiéru kostela, kde byly vystaveny ostatky P. Pia. Za zmínku stojí také krásná křížová cesta v přírodě, přístupná nejen po schodech stoupajících přímo k nebi 😊, ale také pohodlnou procházkou mezi stromy. Prostranství před kostelem z jedné strany lemují budovy nemocnice, založené P. Piem, dnes již tvořící celý velký komplex budov. Z druhé strany prostranství tvoří dominantu velký kříž a zvonkohra, která každou hodinu vyzvání píseň k Panně Marii, v kancionálu má tato píseň č. 811 (kdopak si ji vyhledá?) a je to krásné.

Do San Giovanni Rotondo se celoročně vydává velké množství poutníků, je zde pociťována přítomnost o. Pia. Lidé uctívají jeho ostatky, s vírou se na něho obracejí a vyprošují si milosti nejen v duchovní oblasti, ale také uzdravení nebo vyřešení neřešitelných problémů.

V San Giovanni Rotondo působil P. Pio od roku 1916 až do své smrti v roce 1968. V roce 2002 byl svatořečen.

Jsem velmi ráda, že jsem se mohla této nádherné pouti účastnit a jistě budu z této cesty duchovně čerpat po dlouhý čas. Děkuji o. Slavovi a všem našim skvělým spolupoutníkům!

Radka Maňasová

*

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Jan František Sekyra	Sofie Elen Kovářová
Alexandra Martina Malíková	Amálie Anna Kratochvílová
Nora Ožanová	Joachim Both
Eliška Barbara Konečná	

+ Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Arnošt Pavelka *15. 2. 1955 +11. 5. 2023, Lešná 153
Svatava Hercíková *10. 1. 1928 +22. 5. 2023, VM, Na Šištotě 720
Oldřich Tvarůžek *20. 6. 1940 +27. 5. 2023, Krhová 414
Josef Liška *29. 10. 1946 +7. 6. 2023, VM, Ve Svahu 1500

Finanční příspěvky do nedělních sbírek je možné také zaslat na účet farnosti 1388012853/2700.



100 Kč



200 Kč



500 Kč



jiná částka





Život farností číslo 6, ročník XXX

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, Tisk: Lupress s.r.o., Frýdlant nad Ostravicí.

redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Evžen Hlavica, grafická úprava a realizace: Evžen Hlavica, Radek Zavičák, jazyková korektura: Mgr. Alžběta Dřimalová.

Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf@farnost-valmez.cz anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází o 11. neděli v mezidobí, 25. června 2023. Uzávěrka příštího čísla je 14. září 2023.

<http://farnost-valmez.cz/>